

2026/1743

27.7.2026

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2026/1743

z dnia 10 lipca 2026 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej w odniesieniu do dostępu Prokuratury Europejskiej i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych do informacji dotyczących podatku od wartości dodanej na poziomie Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 904/2010 ⁽³⁾ ustanowiono zasady dotyczące przechowywania i wymiany drogą elektroniczną określonych informacji w dziedzinie podatku od wartości dodanej (VAT), w celu wsparcia w dokonywaniu właściwego wymiaru VAT, kontrolowaniu prawidłowego stosowania VAT, w szczególności w odniesieniu do transakcji wewnątrzwspólnotowych, oraz w zwalczaniu oszustw w dziedzinie VAT. Nie przewidziano w nim jednak przepisów regulujących dostęp do tych informacji przez Prokuraturę Europejską ustanowioną rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 ⁽⁴⁾ na potrzeby wykonywania jej zadań zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia ani przepisów regulujących dostęp do tych informacji przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ustanowiony decyzją Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom ⁽⁵⁾ na potrzeby wykonywania jego zadań zgodnie z art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 17 czerwca 2026 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 18 lutego 2026 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj>).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiająca Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/352/oj>).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj>).

- (2) Zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1939 instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii oraz organy państw członkowskich właściwe na podstawie mającego zastosowanie prawa krajowego bez zbędnej zwłoki informują Prokuraturę Europejską o każdym czynie zabronionym, w tym transgranicznym oszustwie w dziedzinie VAT, w sprawie którego mogłaby ona wykonywać swoją właściwość zgodnie z art. 22 oraz art. 25 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia. Transgraniczne oszustwa w dziedzinie VAT z definicji dotyczą kilku państw członkowskich, a przepływ informacji z poszczególnych państw członkowskich do Prokuratury Europejskiej może w niektórych przypadkach okazać się niewystarczający, aby zapewnić uzyskanie kompleksowej oceny sytuacji w zakresie transgranicznych oszustw w dziedzinie VAT na poziomie Unii w odpowiednim czasie. W związku z tym, aby Prokuratura Europejska była informowana o ryzyku oszustw w dziedzinie VAT na poziomie Unii w odpowiednim czasie i mogła wykonywać swoje zadania zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939, należy bardziej szczegółowo określić zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie, w ramach sieci państw członkowskich służącej sprawnej wymianie, przetwarzaniu i analizie ukierunkowanych informacji na temat oszustw transgranicznych oraz koordynacji wszelkich działań następczych (zwanej dalej „Eurofisc”), ustanowionej rozporządzeniem (UE) nr 904/2010, powinny przekazywać Prokuraturze Europejskiej wyniki wspólnego przetwarzania i analizy Eurofisc w formie sprawozdań z analizy Eurofisc w sprawie podejrzeń dotyczących transgranicznych oszukańczych systemów.
- (3) Sporządzając sprawozdania z analizy, Eurofisc powinna uwzględniać w nich wyłącznie informacje absolutnie niezbędne do tego, aby umożliwić Prokuraturze Europejskiej ocenę, swojej właściwości. Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze w celu określenia kryteriów, na podstawie których należy sporządzać sprawozdania z analizy Eurofisc, i informacji, które powinny być zawarte w tych sprawozdaniach, oraz w celu ustanowienia standardowego formularza ich przekazywania. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽⁷⁾. Przygotowując projekt aktu wykonawczego, Komisja powinna konsultować się z Eurofisc.
- (4) Ponadto, zgodnie z art. 24 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2017/1939, w poszczególnych przypadkach Prokuratura Europejska może zwrócić się do instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii oraz do organów państw członkowskich o przekazanie jej dalszych istotnych informacji, którymi dysponują. W związku z tym należy określić zasady, według których Eurofisc powinna przekazywać Prokuraturze Europejskiej, na jej wniosek, informacje dotyczące transgranicznych oszustw w dziedzinie VAT.
- (5) Zgodnie z art. 43 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1939 delegowani prokuratorzy europejscy mają możliwość uzyskania – na takich samych warunkach, jakie mają zastosowanie na mocy prawa krajowego w podobnych sprawach – wszelkich istotnych informacji przechowywanych w krajowych bazach danych zawierających dane dotyczące postępowań przygotowawczych i egzekwowania prawa, a także w innych odpowiednich rejestrach prowadzonych przez organy publiczne. Zgodnie z art. 43 ust. 2 tego rozporządzenia Prokuratura Europejska ma także możliwość uzyskania wszelkich istotnych informacji, które wchodzą w zakres jej właściwości i które są przechowywane w bazach danych i rejestrach prowadzonych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii. Transgraniczne oszustwa w dziedzinie VAT z definicji dotyczą kilku państw członkowskich, a dostęp do istotnych informacji przechowywanych w krajowych bazach danych na poziomie państwa członkowskiego może w niektórych przypadkach okazać się niewystarczający, aby Prokuratura Europejska mogła zwalczać oszustwa w dziedzinie VAT na poziomie Unii. W związku z tym, bez uszczerbku dla art. 43 rozporządzenia (UE) 2017/1939, w celu zapewnienia, aby Prokuratura Europejska mogła w odpowiednim czasie uzyskiwać dostęp do istotnych informacji na poziomie Unii, wykonywać swój mandat regulacyjny oraz zwalczać oszustwa na poziomie Unii, należy określić zasady, zgodnie z którymi Prokuratura Europejska powinna mieć dostęp na poziomie Unii do istotnych informacji dotyczących VAT pochodzących z odpowiednich baz danych i rejestrów właściwych organów państw członkowskich odpowiedzialnych za stosowanie prawa w obszarze VAT. Z tego samego powodu, na potrzeby dokonywania ukierunkowanych wyszukiwań dotyczących konkretnych spraw, należy zapewnić Prokuraturze Europejskiej za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego scentralizowany dostęp do istotnych informacji dotyczących postępowania przygotowawczego, również w przypadku, gdy informacje te dotyczą kilku państw członkowskich. Taki scentralizowany dostęp powinien być ściśle ograniczony do dokonywania ukierunkowanych wyszukiwań dotyczących konkretnych spraw i nie powinien obejmować poszukiwania informacji o charakterze rozpoznawczym ani wrywkowego lub ogólnego monitorowania informacji dotyczących VAT. Przyznanie Prokuraturze Europejskiej scentralizowanego dostępu do administracyjnych baz danych na potrzeby wymiaru sprawiedliwości i egzekwowania prawa ma charakter wyjątkowy i jest uzasadnione koniecznością zwalczania transgranicznych oszustw w dziedzinie VAT i nie należy go traktować jako precedensu dla szerszego zastosowania.

(⁷) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (6) Aby realizować swoje zadania, Prokuratura Europejska ściśle współpracuje z odpowiednimi organami krajowymi, które aktywnie pomagają i wspierają ją w prowadzeniu postępowań przygotowawczych oraz wnoszeniu i popieraniu oskarżeń zgodnie z art. 5 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1939. Prokuratura Europejska przekazuje również informacje zwrotne oraz, w stosownych przypadkach, konsultuje się z właściwymi organami krajowymi zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami tego rozporządzenia, w tym art. 5 ust. 6, art. 25 ust. 1–3, art. 27 ust. 7 oraz art. 34 ust. 1–4.
- (7) Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy zapisaną w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, państwa członkowskie, które nie uczestniczą w Prokuraturze Europejskiej, są zobowiązane do wspierania działań Prokuratury Europejskiej i powstrzymywania się od wszelkich działań, które mogłyby zagrozić osiągnięciu jej celów. Eurofisc obejmuje współpracę zarówno państw członkowskich uczestniczących w Prokuraturze Europejskiej, jak i tych, które w niej nie uczestniczą. Transgraniczne oszustwa w dziedzinie VAT mogą obejmować wszystkie państwa członkowskie, w związku z czym niezbędne jest, aby Prokuratura Europejska miała pełny obraz sieci popełniających oszustwa. W związku z tym należy zapewnić Prokuraturze Europejskiej dostęp do istotnych informacji dotyczących VAT wymienianych między państwami członkowskimi w ramach Eurofisc, a także pochodzących z baz danych i rejestrów właściwych organów państw członkowskich odpowiedzialnych za stosowanie prawa w obszarze VAT, bez uszczerbku dla właściwości Prokuratury Europejskiej na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na zakres właściwości Prokuratury Europejskiej określony w rozporządzeniu (UE) 2017/1939.
- (8) Europejski Trybunał Obrachunkowy zalecił, aby Komisja i państwa członkowskie usunęły przeszkody prawne uniemożliwiające wymianę informacji między organami administracyjnymi, sądowymi i organami ścigania na poziomie krajowym i unijnym. Zalecił też w szczególności, aby OLAF uzyskał dostęp do systemu wymiany informacji o VAT ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 904/2010 (VIES) i danych Eurofisc. W związku z tym ważne jest, aby istniała jasna podstawa prawna dla centralnego dostępu do odpowiednich baz danych i rejestrów właściwych organów w państwach członkowskich odpowiedzialnych za stosowanie prawa w obszarze VAT.
- (9) Aby OLAF był informowany o podejrzeniach dotyczących oszustw w obszarze VAT związanych zalami naruszających interesy finansowe Unii i mógł wykonywać swój mandat regulacyjny, należy określić zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie, w ramach sieci Eurofisc, powinny przekazywać OLAF-owi wyniki wspólnego przetwarzania i analizy Eurofisc w formie sprawozdań z analizy Eurofisc w sprawie podejrzeń dotyczących transgranicznych oszukańczych systemów. Dodatkowo, na wniosek OLAF-u, Eurofisc powinna przekazywać mu informacje dotyczące transgranicznych oszustw w obszarze VAT związanych zalami potencjalnie naruszających interesy finansowe Unii.
- (10) Sporządzając sprawozdania z analizy, Eurofisc powinna uwzględniać w nich wyłącznie informacje absolutnie niezbędne do tego, aby umożliwić OLAF-owi ocenę, czy ma wykonać swoją właściwość. Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze w celu określenia kryteriów, na podstawie których sporządzane powinny być sprawozdania z analizy Eurofisc, i informacji, które powinny być zawarte w tych sprawozdaniach, a także w celu ustanowienia standardowego formularza ich przekazywania. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011. Przygotowując projekt aktu wykonawczego, Komisja powinna konsultować się z Eurofisc.
- (11) Jeżeli zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 istnieje wystarczające podejrzenie, że popełniono oszustwo, OLAF powinien mieć prawo dostępu do wszelkich istotnych informacji znajdujących się w bazach danych będących w posiadaniu instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych, przy poszanowaniu zasady konieczności i proporcjonalności. Korzystanie z tego prawa dostępu do informacji musi odbywać się na warunkach określonych w tym rozporządzeniu. W związku z tym, aby OLAF mógł uzyskiwać dostęp do istotnych informacji dotyczących VAT na poziomie Unii, które to informacje mogłyby być istotne na potrzeby prowadzenia w ramach wykonywania jego właściwości dochodzeń administracyjnych związanych zalami, należy określić zasady, zgodnie z którymi OLAF powinien uzyskiwać dostęp do istotnych informacji dotyczących VAT na poziomie Unii pochodzących z odpowiednich baz danych i rejestrów właściwych organów państw członkowskich odpowiedzialnych za stosowanie prawa w obszarze VAT. Z tego samego powodu należy zapewnić OLAF-owi – w indywidualnych przypadkach w celu dokonania ukierunkowanych wyszukiwań – za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego scentralizowany dostęp do istotnych informacji dotyczących dochodzenia, również w przypadku, gdy informacje te dotyczą kilku państw członkowskich. Taki scentralizowany dostęp powinien być ściśle ograniczony do dokonywania ukierunkowanych wyszukiwań związanych z konkretnymi sprawami i nie powinien obejmować poszukiwania informacji o charakterze rozpoznawczym ani wrywkowego lub ogólnego monitorowania informacji dotyczących VAT. Ten scentralizowany dostęp do administracyjnych baz danych do celów prowadzenia dochodzeń administracyjnych związanych zalami ma charakter wyjątkowy i jest uzasadniony potrzebą wykonywania mandatu OLAF-u, i nie należy go traktować jako precedens dla szerszego zastosowania.

- (12) Aby realizować swoje zadania, OLAF ściśle współpracuje z odpowiednimi organami krajowymi zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013. OLAF przekazuje również informacje zwrotne oraz, w stosownych przypadkach, konsultuje się z właściwymi organami krajowymi zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami tego rozporządzenia, w tym z art. 12 ust. 1 i 5.
- (13) Informacje dotyczące transakcji wewnątrzwspólnotowych, płatności transgranicznych i przywozu zwolnionego z VAT są gromadzone przez właściwe organy krajowe i mają istotne znaczenie dla zwalczania oszustw. W odniesieniu do ochrony danych osobowych Komisja ułatwia wymianę tych informacji jako podmiot przetwarzający dane, a właściwe organy w państwach członkowskich działają jako administratorzy danych, odpowiednio na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽⁸⁾ i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽⁹⁾. Scentralizowany dostęp Prokuratury Europejskiej i OLAF-u do informacji dotyczących VAT na poziomie Unii należy przyznać bez uszczerbku dla ról i obowiązków właściwych organów państw członkowskich odpowiedzialnych za stosowanie prawa w obszarze VAT w odniesieniu do ochrony danych osobowych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679. Prokuratura Europejska i OLAF są związane przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1725, w tym zasadami proporcjonalności i rozliczalności oraz przepisami dotyczącymi wdrażania odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych oraz nadzoru ze strony Europejskiego Inspektora Danych Osobowych. Informacje będące przedmiotem ukierunkowanych wyszukiwań ze strony Prokuratury Europejskiej i OLAF-u poprzez scentralizowany dostęp obejmują informacje na temat numerów identyfikacyjnych VAT, informacje dotyczące transakcji wewnątrzwspólnotowych, informacje dotyczące przywozu zwolnionego z VAT związanego z procedurą szczególną sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich przewidzianą w dyrektywie Rady 2006/112/WE⁽¹⁰⁾, informacje dotyczące przywozów w ramach procedury celnej 42/63, a także informacje o płatnościach przechowywane w centralnym elektronicznym systemie informacji o płatnościach ustanowionym rozporządzeniem (UE) nr 904/2010 (CESOP). W odniesieniu do informacji przechowywanych w systemie narzędzi do analizy sieci transakcji (TNA) Eurofisc Prokuratura Europejska ani OLAF nie dokonują ukierunkowanych wyszukiwań.
- (14) Aby chronić dostęp do danych osobowych, jedynie prokuratorzy europejscy, delegowani prokuratorzy europejscy oraz wyznaczeni pracownicy Prokuratury Europejskiej i OLAF-u, uprzednio upoważnieni odpowiednio przez Prokuraturę Europejską lub OLAF, powinni mieć dostęp do informacji dotyczących VAT w celu wykonywania swoich zadań. Właściwe organy państw członkowskich powinny mieć dostęp do dzienników logów audytowych dotyczących dostępu Prokuratury Europejskiej i OLAF-u w celach informacyjnych, w tym w celu przyporządkowania poszczególnym przypadkom dostępu konkretnych spraw będących przedmiotem postępowania przygotowawczego lub dochodzenia i konkretnych użytkowników. Odpowiednie części dziennika logów audytowych powinny być udostępniane Prokuraturze Europejskiej i OLAF-owi na potrzeby mechanizmów kontroli wewnętrznej w odniesieniu do prawidłowego dostępu do danych i ich wykorzystywania, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych, których przestrzeganie monitorują wyznaczeni inspektorzy ochrony danych zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2017/1939 i (UE, Euratom) nr 883/2013. Aby zapewnić jednolite warunki tego dostępu, Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze w celu określenia szczegółów technicznych dotyczących scentralizowanego dostępu, technicznych środków ochrony danych osobowych, wymogów dotyczących dzienników logów audytowych i praktycznych uzgodnień dotyczących dostępu do tych dzienników. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (15) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawem do ochrony danych osobowych.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

- (16) Systemy, infrastruktura i środki techniczne ułatwiające wymianę informacji dotyczących VAT na poziomie Unii wymagają dostosowania, aby umożliwić Prokuraturze Europejskiej i OLAF-owi bezpieczny dostęp, w związku z czym należy odroczyć stosowanie odpowiednich przepisów, aby umożliwić Komisji, Prokuraturze Europejskiej i OLAF-owi dokonanie niezbędnych dostosowań. Dostosowania te powinny uwzględniać datę przewidywanego uruchomienia centralnego VIES i oraz datę przewidywanego wycofywania dotychczasowego systemu wymiany informacji dotyczących VAT ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 904/2010. Prokuratura Europejska i OLAF powinny ponosić koszty związane z utworzeniem i utrzymaniem odpowiedniej infrastruktury oraz środków technicznych zapewniających bezpieczny dostęp do informacji dotyczących VAT. Analizując i oceniając funkcjonowanie uzgodnień dotyczących współpracy administracyjnej przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010, państwa członkowskie i Komisja powinny zwracać szczególną uwagę na praktyczne stosowanie i wpływ scentralizowanego dostępu Prokuratury Europejskiej i OLAF-u do informacji dotyczących VAT, w tym na skuteczność odpowiednich systemów, infrastruktury i środków technicznych.
- (17) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię dnia 7 stycznia 2026 r.
- (18) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 904/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2c. Każde państwo członkowskie udziela Prokuraturze Europejskiej ustanowionej rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 (*) i Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ustanowionemu decyzją Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom (**) dostępu do informacji, o których mowa w art. 49a i 49b niniejszego rozporządzenia, z zachowaniem ograniczeń określonych w tych artykułach oraz zgodnie z przewidzianymi w nich zasadami.

(*) Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

(**) Decyzja Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiająca Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/352/oj>).”;

- 2) art. 24d otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24d

1. Dostęp do CESOP jest udzielany wyłącznie urzędnikom łącznikowym Eurofisc, o których mowa w art. 36 ust. 1, posiadającym osobisty kod identyfikacyjny na potrzeby CESOP, oraz wyłącznie w związku z prowadzeniem dochodzenia w sprawie podejrzenia popełnienia oszustw w dziedzinie VAT lub ma na celu wykrycie oszustw w dziedzinie VAT.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu Prokuratura Europejska i OLAF mają dostęp do informacji CESOP z zachowaniem ograniczeń określonych w art. 49a i 49b oraz zgodnie z przewidzianymi w nich zasadami.”;

3) w art. 24k dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Prokuratura Europejska i OLAF mają dostęp do informacji z centralnego VIES z zachowaniem ograniczeń określonych w art. 49a i 49b oraz zgodnie z przewidzianymi w nich zasadami.”;

4) w art. 36 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. Eurofisc przekazuje Prokuraturze Europejskiej, zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1939 w odniesieniu do państw członkowskich uczestniczących w Prokuraturze Europejskiej oraz zgodnie z niniejszym artykułem w odniesieniu do pozostałych państw członkowskich, szczegółowe sprawozdania z analizy Eurofisc, w których wskazano przypadki podejrzeń dotyczących transgranicznych oszukańczych systemów określonych w art. 3 ust. 2 lit. d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 (*) na podstawie informacji od państw członkowskich wymienianych na podstawie niniejszego rozporządzenia, i po przeprowadzeniu własnej analizy, o której mowa w art. 33 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do których to przypadków Prokuratura Europejska mogłaby wykonywać swoją właściwość.

Szczegółowe sprawozdania z analizy Eurofisc, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu:

- a) sporządzane są w oparciu o kryteria określone w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 2e;
- b) zawierają informacje określone w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 2e; oraz
- c) po ich sporządzeniu są niezwłocznie przekazywane Prokuraturze Europejskiej przy wykorzystaniu standardowego formularza określonego w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 2e.

2b. W toku postępowania przygotowawczego lub wnoszenia i popierania oskarżeń przez Prokuraturę Europejską i na jej wniosek, zgodnie z art. 24 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2017/1939 w odniesieniu do państw członkowskich uczestniczących w Prokuraturze Europejskiej oraz zgodnie z niniejszym artykułem w odniesieniu do pozostałych państw członkowskich, Eurofisc przekazuje Prokuraturze Europejskiej wszelkie dostępne istotne informacje od państw członkowskich na temat transgranicznych oszustw w dziedzinie VAT wymieniane na podstawie niniejszego rozporządzenia.

2c. Eurofisc przekazuje OLAF-owi, zgodnie z art. 8 ust. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 (**) szczegółowe sprawozdania z analizy Eurofisc, w których wskazano przypadki podejrzenia popełnienia oszustw w obszarze VAT związanych z ciłami naruszającymi interesy finansowe Unii na podstawie informacji od państw członkowskich wymienianych na podstawie niniejszego rozporządzenia, i po przeprowadzeniu własnej analizy, o której mowa w art. 33 niniejszego rozporządzenia, aby umożliwić OLAF-owi rozważenie podjęcia odpowiednich działań zgodnie z zakresem jego właściwości.

Szczegółowe sprawozdania z analizy Eurofisc, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu:

- a) sporządzane są w oparciu o kryteria określone w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 2e;
- b) zawierają informacje określone w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 2e; oraz
- c) po ich sporządzeniu są niezwłocznie przekazywane są OLAF-owi przy wykorzystaniu standardowego formularza określonego w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 2e.

2d. Zgodnie z art. 8 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 na wniosek OLAF-u, Eurofisc przekazuje mu wszelkie dostępne informacje od państw członkowskich na temat podejrzenia popełnienia oszustw w obszarze VAT związanych z ciłami naruszającymi interesy finansowe Unii na podstawie informacji od państw członkowskich wymienianych na podstawie niniejszego rozporządzenia, aby umożliwić OLAF-owi rozważenie podjęcia odpowiednich działań zgodnie z zakresem jego właściwości.

2e. Komisja określa w drodze aktu wykonawczego kryteria, na podstawie których sporządzane są sprawozdania z analizy Eurofisc, informacje, które należy uwzględnić w tych sprawozdaniach z analizy, aby umożliwić Prokuraturze Europejskiej lub OLAF-owi ocenę ich właściwości, oraz ustanawia standardowe formularze na potrzeby przekazywania tych sprawozdań. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2. Przygotowując projekt aktu wykonawczego, Komisja konsultuje się z Eurofisc.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj>).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj>).";

5) art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie i Komisja analizują i oceniają funkcjonowanie uzgodnień dotyczących współpracy administracyjnej przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Ocena obejmuje praktyczne stosowanie art. 36 ust. 2a–2d oraz art. 49a i 49b. Komisja zbiera doświadczenia państw członkowskich w celu usprawnienia funkcjonowania tych uzgodnień.”;

6) w rozdziale XIII dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 49a

1. Do celów określonych w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu i bez uszczerbku dla art. 43 rozporządzenia (UE) 2017/1939 właściwe organy państw członkowskich udzielają Prokuraturze Europejskiej scentralizowanego dostępu, w celu dokonania ukierunkowanych wyszukiwań, do następujących informacji:

a) od dnia 17 sierpnia 2027 r. do dnia 30 czerwca 2032 r. – do informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a), b) i c) niniejszego rozporządzenia;

b) od dnia 17 sierpnia 2027 r. – do informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. e) oraz f) niniejszego rozporządzenia;

c) od dnia 17 sierpnia 2027 r. – do informacji przekazanych zgodnie z art. 24b ust. 3 niniejszego rozporządzenia;

d) od dnia 1 lipca 2030 r. – do informacji, o których mowa w art. 24g ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Scentralizowanego dostępu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, udziela się z zastrzeżeniem następujących warunków:

a) scentralizowanego dostępu udziela się wyłącznie prokuratorom europejskim, delegowanym prokuratorom europejskim i wyznaczonym pracownikom upoważnionym przez biuro centralne Prokuratury Europejskiej, którzy posiadają osobisty kod identyfikacyjny na potrzeby systemów elektronicznych, umożliwiające scentralizowany dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;

- b) scentralizowanego dostępu udziela się wyłącznie do celów wykonywania właściwości, o której mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) 2017/1939;
 - c) dzienniki logów audytowych dotyczących scentralizowanego dostępu są udostępniane właściwym organom państw członkowskich do celów informacyjnych i Prokuraturze Europejskiej do celów kontroli wewnętrznej.
3. Scentralizowany dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest zapewniany za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, w odniesieniu do wszystkich informacji dotyczących postępowania przygotowawczego, w tym informacji dotyczących kilku państw członkowskich.
4. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych:
- a) szczegóły techniczne dotyczące scentralizowanego dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, łącznie z kategoriami ukierunkowanych wyszukiwań, które mogą być przeprowadzane;
 - b) techniczne środki ochrony danych osobowych, które zmniejszają ryzyko nieuprawnionego dostępu, nieukierunkowanych wyszukiwań lub nadużycia, w tym identyfikacja użytkowników, o których mowa w ust. 2 lit. a) i c), profile użytkowników oraz kontrole dostępu i mechanizmy zapewniające przyporządkowanie poszczególnym przypadkom dostępu do sprawy będącej przedmiotem konkretnego postępowania przygotowawczego i konkretnego użytkownika;
 - c) wymogi dotyczące dzienników logów audytowych, w tym przyporządkowanie poszczególnym przypadkom dostępu konkretnej sprawy będącej przedmiotem postępowania przygotowawczego i konkretnego użytkownika, oraz praktyczne uzgodnienia dotyczące dostępu do tych dzienników.

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

5. Prokuratura Europejska ponosi koszty utworzenia, eksploatacji i utrzymania infrastruktury oraz środków technicznych umożliwiających bezpieczny dostęp do informacji, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 49b

1. Do celów określonych w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu właściwe organy państw członkowskich udzielają OLAF-owi, w celu dokonania ukierunkowanych wyszukiwań, scentralizowanego dostępu do następujących informacji:
- a) od dnia 17 sierpnia 2027 r. do dnia 30 czerwca 2032 r. – do informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a), b) i c);
 - b) od dnia 17 sierpnia 2027 r. – do informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. e) oraz f);
 - c) od dnia 17 sierpnia 2027 r. – do informacji przekazanych zgodnie z art. 24b ust. 3;
 - d) od dnia 1 lipca 2030 r. – do informacji, o których mowa w art. 24g ust. 2.
2. Scentralizowanego dostępu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, udziela się z zastrzeżeniem następujących warunków:
- a) scentralizowanego dostępu udziela się wyłącznie wyznaczonym pracownikom upoważnionym przez OLAF, którzy posiadają osobisty kod identyfikacyjny na potrzeby systemów elektronicznych, umożliwiający scentralizowany dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
 - b) scentralizowanego dostępu udziela się wyłącznie do celów oceny istniejących podejrzeń popełnienia oszustwa przed wszczęciem i w celu przeprowadzenia konkretnych dochodzeń administracyjnych związanych z ciłami, zgodnie z zadaniami OLAF-u, o których mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013;
 - c) dzienniki logów audytowych scentralizowanego dostępu są udostępniane właściwym organom państw członkowskich do celów informacyjnych i OLAF-owi do celów kontroli wewnętrznej.

3. Scentralizowany dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest zapewniany za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, w odniesieniu do wszystkich informacji dotyczących dochodzenia, w tym informacji dotyczących kilku państw członkowskich.

4. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych:

- a) szczegóły techniczne dotyczące scentralizowanego dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, łącznie z kategoriami ukierunkowanych wyszukiwań, które są dozwolone;
- b) techniczne środki ochrony danych osobowych, które zmniejszają ryzyko nieuprawnionego dostępu, nieukierunkowanych wyszukiwań lub nadużycia, w tym identyfikacja użytkowników, o których mowa w ust. 2 lit. a) i c), profile użytkowników oraz kontrole dostępu i mechanizmy zapewniające przyporządkowanie poszczególnym przypadkom dostępu do sprawy będącej przedmiotem konkretnego dochodzenia i konkretnego użytkownika;
- c) wymogi dotyczące dzienników logów audytowych, w tym przyporządkowanie poszczególnym przypadkom dostępu konkretnej sprawy będącej przedmiotem dochodzenia i konkretnego użytkownika, oraz praktyczne uzgodnienia dotyczące dostępu do tych dzienników.

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

5. OLAF ponosi koszty utworzenia, eksploatacji i utrzymania infrastruktury i środków technicznych umożliwiających bezpieczny dostęp do informacji, o których mowa w niniejszym artykule.”.

Artykuł 2

W wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 17 sierpnia 2027 r.

Art. 1 pkt 3 stosuje się od dnia 1 lipca 2030 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2026 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

S. HARRIS